

Een wandeling met Jacques van Dijken

Per 1 juli algemeen directeur Swiss Re Nederland

Hoe ontspannen kun je zijn als je 'in between' twee leuke functies zit en twee maanden vrij hebt genomen? Héél ontspannen, constateren Jacques van Dijken en Monique de Vos tijdens een wandeling door de bossen van Leersum (Leersumse veld), een stilmakend natuurgebied in de 'achtertuin' van Jacques. We spreken elkaar op een mooie zonnige middag kort voordat hij per 1 juli begint aan zijn nieuwe baan.

Jacques van Dijken en de natuur?

Jacques: "Je moet van de natuur houden als je in de bossen woont zoals wij. Wij kochten ons huis tien jaar geleden en ik geniet nog elke dag: als ik uit mijn auto stap na een werkdag, snuif ik de boslucht op en voel ik me 'buiten'. Ik ken het gebied hier inmiddels op mijn duimpje: ik loop hier hard en ik fiets hier regelmatig. Deze omgeving houdt me in balans: de werkomgeving waarin wij opereren, vraagt best veel van ons, en toch voel ik me nooit gespannen door mijn werk. Als ik hier in het bos loop, en tijdens het lopen over werk nadenk, ben ik snel volkomen ontspannen. Ik zal niet zo snel verkassen naar een andere woonomgeving. Ook onze kinderen zijn gewend om dichtbij de natuur te leven. Regelmatig staan er reeën in onze tuin, zij vinden dat de gewoonste zaak van de wereld, prachtig toch?"

In een stevig tempo lopend door een inderdaad schitterend natuurgebied, is het heel goed voor te stellen dat eventuele stress snel verdwijnt. Genietend van de 'bijna metafysische ervaring' terwijl we stil staan bij een heideveld: "Ik heb een hekel aan stress en zorg dus dat ik dat vermijd. Het begint overigens bij uitstekend agendabeheer en dus een goede secretaresse. Ik ben zelf slecht in timemanagement. Zonder goede ondersteuning kom ik beslist overal te laat. Dus zorg ik dat ik dat goed regel." Nu hij inmiddels bijna twee maanden 'vrij' is, zal hij zich ongetwijfeld uitermate ontspannen voelen? Jacques van Dijken beaamt dit volmondig. En toch dreigde even de valkuil van zijn eigen enthousiasme: "Toen ik stopte bij DBV werd ik niettemin nog regelmatig gebeld over zaken waar ik dan met veel plezier 'toch nog even' in-dook. Tegelijkertijd werd ik door Swiss Re ongemerkt ook al snel aan mijn haren getrokken om er 'alvast even bij te zijn'. Totdat Corina, mijn vrouw, fijntjes zei dat 'dit toch niet de bedoeling was van even helemaal niets?' Vervolgens heb ik wel echt losgelaten, en ben ik gaan genieten van mijn vrijheid."

Vrijheid

Hoe heeft Jacques deze periode ingevuld? "In eerste instantie had ik gedacht dat ik bijvoorbeeld een aantal weken met een rugzak op naar Alaska zou gaan. Maar ik besloot al snel om deze periode in te vullen met op het oog eenvoudige alledaagse dingen: het gezin. Ik ben veel thuis geweest, heb de kinderen naar school gebracht, heb veel gesport en onlangs,

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

toen mijn vrouw een weekje weg was, heb ik fulltime voor mijn drie kinderen gezorgd, hetgeen mij in een drukke baan niet zo makkelijk zou lukken. En ik heb de tijd genomen om boeken te lezen op het gebied van mijn interessevelden: van mijn favoriete schrijver Joseph Campbell over mythologie, boeken over filosofie... En ik heb beslist alles bijgehouden: Het Financieel Dagblad, Financial Times en The Economist. Er gebeurt momenteel zo veel in die financiële sector, dat wil ik dan toch niet missen. Inmiddels ben ik wel ontzettend uitgerust en bruis ik van energie om de uitdaging bij Swiss Re vanaf juli op te pakken."

Energie

Bij Swiss Re gaat Jacques de organisatie, waar veel – ten dele onbenutte – gedrevenheid in zit, verder ontwikkelen en een aantal producten en diensten naast herverzekeren, zoals capital management, beter op de kaart zetten. Jacques kan er nu al met passie over praten, zeker in het licht van de huidige kredietcrisis. "Er is veel te doen, het is een moeilijke periode. Ik zal er vast en zeker weer net zo fanatiek tegenaan gaan als ik in eerdere jobs deed." Waar komen dat fanatisme en die energie vandaan? "Dat is een goede vraag, die ik me overigens de laatste tijd ook regelmatig heb gesteld. Ik heb dit niet zozeer van mijn ouders. Hoewel die niet passief waren, waren zij niet zo fanatiek en euh... eigenwijs als ik. Ik sta wel bekend als een 'eigenwijze eigenheimer' die fanatiek zijn standpunt verdedigt. Toch ga ik makkelijk mee met iemand die beargumenteerd betere ideeën heeft; ik houd niet halsstarrig vast aan mijn standpunt. En zelfs als er aan het eind van de middag een derde komt met wéér betere argumenten ga ik daar ook weer in mee." Dat klinkt juist niet als een eigenwijze man, maar als een zeer meegaande man zonder vaste mening. "Dat lijkt dan soms wel zo, maar ik buig pas voor argumenten, niet voor emoties. Ik sta open voor meningen mits onderbouwd. Maar ja, dat is nog geen antwoord op de vraag waarom ik zo energiek en fanatiek ben." Terwijl we inmiddels al een aardig eind gewandeld hebben, fanatiek doorstappend, filosoferen we over datgene dat een mens maakt tot wie hij is.

Vorming

"Dat is een vraag die mij zeer bezighoudt, wat vormt je? Ik ben opgegroeid in een – niet te strak in de leer – gereformeerd gezin. Ik ben zelf niet meer gelovig en ben ook zeer wars van dogmatisch vasthouden aan standpunten en overtuigingen. Toch vormt je achtergrond je natuurlijk, evenals je werkomgeving. Zowel bij Royal als bij DBV kreeg ik te ma-

ken met bazen en collega's die gedreven en fanatiek waren. Dat is dan blijkbaar de omgeving waar ik gedij. Ik ben een 'hands on' man, er moet beweging en dynamiek zijn, zo niet dan creëer ik die zelf. Ik ben wars van bureaucratie. Ik ben uitermate liberaal en zou het liefst leven in een samenleving met zo min mogelijk regelgeving: ieder met zijn eigen pakket normen en waarden, waar pas op wordt ingegrepen als je anderen schaadt. Ultieme vrijheid binnen afgesproken kaders, dus." Belangrijke waarden die hem ook vormen en vormden. Wat wil hij in het verlengde daarvan zijn kinderen meegeven?

Opvoeden

Jacques van Dijken aarzelt geen moment: "Ik wil ze vooral warmte meegeven, geborgenheid, veiligheid. Daarnaast wil ik hen leren om zo zelfbewust mogelijk in het leven te staan. En daarbij elke uitdaging te pakken die op hun pad komt. Liever dat iets eens mislukt dan dat ze niet achter hun dromen aan gaan. En verder – dat zal toch dat calvinistische in mij zijn – houd ik niet van 'lapzwanserie'. Jengelen dat ze 'geen zin' hebben, gaat er bij mij niet in!" Ook al had Jacques een drukke tijdrovende baan bij DBV en zal hij het bij Swiss Re bepaald niet rustiger krijgen, toch levert hij een nadrukkelijke bijdrage in het gezin: "Ik ben geen ochtendmens. Het heeft geen enkele zin voor mij om zeven uur achter mijn bureau te zitten, dan kan ik nog niet logisch nadenken. Ik ontbijt altijd rustig met mijn gezin, breng mijn kinderen naar school, drink thuis nog een espressootje en stap dan in mijn auto. Ik vind het overigens volkomen achterhaald dat men het meest effectief werkt in een soort aanwezigheidscultuur tussen 9.00 en 18.00 uur. Maar goed, ik probeer dus veel tijd met de kinderen door

Jacques van Dijken (1962) studeerde Juridische Bedrijfs- en Sociaal-economisch Recht in Utrecht en startte zijn loopbaan bij ABN. Hij werkte vervolgens bij Royal. In 1995 trad hij in dienst van DBV waar hij in 2004 CEO werd. Per 1 juli jl. trad hij in dienst bij Swiss Re als directievoorzitter Nederland. Van Dijken is getrouwd met Corina en heeft twee zoons (van vier en zes) en een dochter van acht jaar. Hij woont met zijn gezin in Leersum.

te brengen." Hoe ziet de zaterdagavond er doorgaans uit? "Corina en ik gaan veel samen uit. We geven veel geld uit aan de oppas, en slagen er dus goed in om, ondanks het feit dat we drie leuke kinderen hebben, ook samen naar het theater of de bioscoop te gaan. Het gaat maar ten koste van één ding: onze nachtrust." Maar ondanks dat is het uitgeruste gevoel na twee maanden vakantie niet zomaar weg!

Transparantie

Wat gaan de medewerkers van Swiss Re van Jacques merken? "Veel wat mij betreft. Hoewel ik de eerste honderd dagen vooral gebruik om iedereen te spreken en veel te luisteren. En verder: ik ben een transparante vent, een open boek. Ik houd niet van verborgen agenda's, heb die ook niet nodig gehad tot nu toe. Ik ben ondernemend, ben dol op deze branche en de commercie. Ik ben dan ook niet toe aan een non profit omgeving, ik geniet van deze financiële wereld. En kan er vooralsnog mijns inziens voldoende aan bijdragen." We zijn inmiddels na twee uur flink doorwandelen weer terug bij Jacques' huis, waar een glas rosé ons openhartige gesprek en onze mooie wandeling bekroont. ■

Leersumse veld

